

власти, що бѣха въ услуга на фенерското злато. Българскитѣ вѣстници отъ това врѣме сж пълни съ телеграми и дописки отъ разнитѣ крайща на българската земя. За да не привеждамъ посочвания отъ тая областъ, ще помена само за великата уплаха въ гръцката срѣда и духовенство. Въ съчинението на патриаршеския секретарь Мануилъ Гедeonъ по Българския въпросъ (*Ἐγγράφα πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ περὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος*, 1852—1873. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1908) сж печатани редъ писма отъ гръцкитѣ владици въ Македония до цариградския патриархъ, въ които се сочи, че „българогласнитѣ“ православни въ Македония не щатъ гръцко духовенство, че елинизмътъ е застрашенъ...

1870 г.

№ 205.

Косинецъ (Костурско).

По случай издаването на фермана за българска самостояйна църква, послѣдвали множество поздрави отъ всички кжтове на българското отечество до Българския съборъ въ Цариградъ. Отъ тѣхъ ще напечатамъ само единъ пратенъ отъ най-крайнитѣ точки на българската земя. Думата е за с. Косинецъ въ Костурско. Дописникътъ си служи съ гръцки букви за българскитѣ си рѣчи, които праща до редактора на в. Македония, дѣто е печатана дописката на 25 априли 1870 г. Ето само нѣколко реда отъ нея:

Κοσηνέτς (σέλο на Κοστούρσκιата ἐπαρχία) ἀπρηλ. 16, 1870...
 Господίνε σοσηνήτελε! Нескаζάεμα е радостта коιάто осέτηхμε κογάτο σα ναούτηхμε ζα рессένιето на Μπόλγαρσκια βοпрòς, κόηто от дέσез γοδήνη насάμ μπέссез βησάσστη, α ναί παтσε κογάто βήдохμε η ферμάνο... (Косинецъ село на Костурската епархия, априлъ 16, 1870... Господине сочинетеле! Несказеаема е радостта, която осетихме, когато се научихме за решението на Българския въпросъ, който отъ десетъ години насамъ бѣше висящи, а най-паче когато видохме и фермано...).

1870 г.

№ 206.

Съръ, Мелникъ, Драма.

Прѣзъ 1870 г. българитѣ отъ източна Македония по-искали да се присъединятъ къмъ общобългарското движение